

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandheden, Kunstsakben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 15.

Den 1. Maj 1880.

29. Aargang.

Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Helliges Jubelaar.

Eu fortællt Oversigt over Kirkens Historie.

I Omegnen af Manchester, Ontario County, New York, Forenede Stater, Amerika, blev i Aaret 1820 Aarhundreders dunkle Mørke brudt. Paa den Tid og Sted fikte det, at Joseph Smith, en Yngling paa 14—15 Aar, brydede sig for den Almægtiges Trone og anraabte ydmygt om Visdom fra ham. Hans Trosejrede: han blev indhyllet i Guds Hellighed og samtalede med Faderen og Sønnen, der befalede ham, at han ikke skulle føje sig til nogen af den selv-kaldte Kristendoms levende og stridende Sekter.

Omtrent tre og et halvt Aar efter denne herlige Begivenhed, nemlig den 21 September 1823, blev han begunstiget ved at modtage Besøg og Underretninger af en hellig Engel, en af Profeterne, ved Navn Moroni, som levede blandt det store vestlige Fastlands Ur-Indvaanere. Af dette himmelske Sendebud modtog han nogle Aar senere det Folks Historie, som oprindelig havde beboet Landet, indgraveret paa Plader, hvilken Historie han

ved den Allerhøjstes Kraft oversatte, og saaledes udkom den første Udgave af Mormons Bog tidligt paa Aaret 1830.

Den 15. Maj 1829 modtog Joseph Smith og Oliver Cowdery under Johannes den Døbers Hænder, det aaronse Præstedømme, der holder Nøglerne til Engles Betjening, Omvendelsens Evangelium og Daab til Syndernes Forladelse. I Kraft af denne Myndighed, nedskænkede de hinanden i den vaade Grav, hvilken Handling blev besvaret med, at den Hellig-Aand blev udgydt over dem, der gjorde dem ifstand til at profetere, ligesom de hellige Mænd i gamle Dage.

Nogle faa Maaneder senere modtog de Apostelskabet af Peter, Jacob og Johannes, hvilket gav dem Ret til at konfirmere de døbte Troende, ved at lægge Hænderne paa dem for Modtagelsen af den Hellig-Aand. De bare Bidnesbyrd om dette; nogle faa troede og blev døbte. Saaledes vare de første Skridt gjorte for Grundleggelsen af Kristi

Kirke, udrustet med den nødvendige Myn-dighed, Gaver og Ordinancer.

Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige blev organiseret den 6 April 1830 i Fayette, Seneca County, Staten New York. Vi have nys fejret den halvtredsindstyvende Aarsdag for denne vigtige Begivenhed; og vi føle os for-vijsede om, at enhver trofast Helligs Hjerte svulmer af Glæde og Tænemmelighed til den Almægtige for de underfulde Tilkjendegivelser af hans Kraft og Maade, ved at føre Slibet Zion lykkelig og vel gjennem mange voldsomme Storme, og frelst det fra at lide Slib-brud i Forfølgelsens og Ugudelighedens oprørte Bølger. Dets Flag med „Gud og Sandhed“ indstrevet i dets Folder, vajer endnu stolt fra Mastens Top, og der er ingensomhelst Udsigt til at dets Officerer eller Mandstab ville stryge Flag. Dem, der ere ombord, nære ingen Frygt for, at deres valre Slib jo ikke til sidst vil velbeholden naa den silke Havn, thi „Herren er ved Noret“.

Kirkens Historie i denne Uddeling har gjennengaaende været meget rig paa Begivenheder. Fra den Tid, at Verket blev grundlagt, have trofaste Eldster ligesom de Fordums Disciple gaaet ud blandt Folket for at forkynde Evangeliet og oprette og organisere Grene. Guds Gaver og Kraft har været tilkjendegivet, og Ordet har været stadsfestet ved Tegn, som have fulgt de Troende.

I Aaret 1831 bleve ved Nabenberg gjennem Profeten Joseph Smith, de Hellige befalede at samle sig til Staten Ohio, og Byen Kirtland blev Kirkens Hovedsæde. I Sommeren samme Aar besøgte Joseph i Forening med endel andre Eldste, ifølge guddommelig Besaling, Jackson County, Missouri, som af Gud var utsæt som det Sted, hvor Staden Det ny Jerusalem skulle bygges.

Den bestemte Plet, hvorpaa et Tempel skulle opresses i denne Slægt og Guds Hellighed skulle vise sig i Form af en Sly om Dagen og en Ildstøtte om Natten, samt hvor ogsaa Frelseren skulle vise sig, blev udpeget af Nabenbergens Finger. Pladsen blev indviet og en af Bygningens Hjørnestene lagt.

Den 3. April 1836, i Templet, opbygget i Kirtland, nord Profeten Joseph og Oliver Cowdery den Belsignelse at stue Frelseren, hvis hellige Udsende de beskreve. Han tilkjendegav at han havde antaget det Hus, som var opbygget til hans Navn, og lovede at ville tildele sit Folk mange rige Belsignelser, paa den Betingelse, at det hellige Tempel blev holdt fri for Besmittelse. De blev og saa besøgte af Moses, der overleverede dem Nøglerne til Israels Indsamling og til at bringe de ti Stammer fra Nordenlandene. Elias viste sig ogsaa for dem og overdrog dem Evangeliets Uddeling i Abrahams Dage, og til sidst viste Profeten Elias, som blev optagen til Himmelten uden at smage Døden, sig for dem, og ifølge Malakie Profeti, overgav dem Nøglerne „til at vende Fædre-nes Hjørter til Ørnenes og Ørnernes Hjørter til Fædrene“ osv., og underrettede dem om, at Herrens store og forfærdelige Dag var nær. En Beretning herom findes i den ny engelske Udgave af Pagtens Bog, 110 Stykke.

At folge de Hellige i alle de Forfølgelsessorme, som de have været underlæstede, vilde tage mere Plads, end vi for Sieblikket have til vor Raadighed. Hvoromhelst de nedsatte sig, blev de fortrængte paa alle Sider af Øbelen, som opbrændte og ødelagte deres Hjem, i mange Tilfælde myrdede dem med holdt Blod og slændede de hjælpeløse Kvinder. Dette var i Sædeleshed Tilfældet i Missouri, i hvilken Stat de

Hellige om sider nedsatte sig, men hvorfra de blevne brenne fra County til County og mishandlede med ubarmhjertig Gru somhed, saa at intet Mindre end Guds Kraft frelste dem fra at blive tilintet gjorte som et organiseret Samfund. Statens Guvernør, en meget slet Person ved Navn Bogg, udværdigede en Ordre til de Helliges fuldstændige Udryddelse, og en Pøbelmilitis paa flere Tvisinde Mænd blev dannet og udsendt for at sætte hans affygelige Befaling i Udførelse. Joseph og endel af de lebende Eldeste blev fastede i Fængsel, hvor de som Føde blevne tilbude Rødet af deres Brødre, der vare blevne myrdede af Pøbelnen. Et Raad blev afholdt af Pøbelmilitiens Officerer angaaende hvad de skulde gjøre med Joseph og hans Brødre. Sytten sekteriske Præster, som toge Del i Mordhandlingerne, paastode ubetinget, at de skulde skydes. Udførelsen af denne koldblodige Handling blev forhindret af General Doniphan, der erklærede at ville trække sig tilbage med sit Regiment, og saaledes holde sig udenfor slige djævelske Handlinger.

For nogle saa Nar siden aflagte General Doniphan et Besøg i Salt Lake City, hvor han blev behagelig overrasket ved at se de Tegn paa Højtænkelse og Taknemmelighed, som de Hellige viste ham, fordi han havde forsvarer deres elskede Ledere i et saa vigtigt og farefuldt Øjeblik.

Efterat de ved ubarmhjertig og grusom Forfolgelse vare blevne brenne fra deres Hjem og sidste Tilflugtssted i Missouri, vendte de Hellige deres trætte Fjed mod Illinois. Hundrede af dem omkom i Vinterens Løb af Hunger, Kulde og Rejsens Besværligheder. De byggede den yndige Stad Nauvo i Hancock County, Illinois, ved Mississippislobens Bredde, hvor de ogsaa opføjte et præktfuldt

Tempel. De tiltog her i Velstand nogen Tid; deres Mengde blev stærkt forøget ved Indvandring fra forskellige Dele af Unionen og fra Storbritannien.

Nu begyndte atter Forfolgelsens Storme at rase, som om Helvedes Øverste havde sluppet sine Djævle løse og befalede dem at træde i Forbund med Guds Folks Fjender. Den 27. Juni 1844 blev Profeten Joseph Smith og hans Broder Hyrum myrdede af en rænde Pøbel af religiøse Fanatikere, medens de vare fængslede i Byen Chartage og under Statens Guvernørs Beskyttelse. Præsident John Taylor, der i samme Øjeblik var i Fængslet, fik fire af Snigmordernes Knugler i sit Legeme, saa at man antog ham for dødeligt saaret. Han overlevede imidlertid, og som Kirkens Hovede, høres endnu bestandig hans Røst i Guds og Sandhedens Sag. Afbøde Præsident Willard Richards, som ogsaa var tilstede i Fængslet, undslap uskadt, ifølge en Profeti, som et Nar forud var udtalt af Profeten Joseph.

Man havde bestemt haabet, at ved den store Profets Død vilde Værket, som han havde været Nedskab til at grundlægge, udslettes af Tilværelsen; men der har været aabenbaret, at Guds Regierings Fjender ikke skulde blive i stand til at fortrænge Præstesæmmet fra Jorden i denne Sidste-Dages Uddeling. Sandheden er usforkrænklig; men dens Fjender fordoble sine Bestræbelsser, haabende, at de skulde være i stand til at fuldende det Ødeleggelsesverk, som de hildte dem ind at have begyndt. Lad store og gode Mænd, ved de Ugudeliges Rænker og djævelske Had, blive bortryddede fra Jorden, men de Principer, som de hjæmmede for, overleve dem. Mennesket er underkastet den Skæbne at skulle ombytte sin Tilværelse her med en anden, men Sandhed, evig Sandhed, er ikke modtagelig

for Tilitetgjørelse. „Sandheden, kastet til Jorden, vil rejse sig igjen“. Joseph blev ihjelslaet — en anden stor Mand blev opreist til at danne det Led i Kjeden, som de i deres blinde Fver haabede at have faaet brudt, for aldrig mere at blive sammenføjet. Ved Profetens Død blevde de Tolv Kirkens højeste Myndighed. Brigham Young var da dette Kvorum's Præsident, og var som saadant Hovedet for Israels Ledere. I et Raad, som sidenefter blev holdt i Winter Quarters den 5. December 1847, blev Kirkens Første Præsidentskab paany dannet, idet der valgtes Brigham Young til Præsident, med H. C. Kimball og Willard Richards til hans Raadgivere. Dette Valg blev godtjændt af en Konference, afholdt i samme Egn nitten Dage derafter, og i General-Konferencen i Salt Lake City i Oktober 1848.

Pøbelens Boldshandlinger ophørte ikke med Josephs og Hyrum's Martyrdød. Sandhedens Fjender vedbleve at forstrengte og forfolge de ulykkelige Hellige, indtil disse til sidst blevne nødsagede til at indgaa en twungen Overenskomst eller streven Kontrakt, efter hvilken de forpligtede sig til at forlade Staten Illinois og flygte til Amerikas vestlige Bildnisser, og nu var man da overbevist om, at her vilde de uundgaaelig gaa tilgrunde.

Denne ufrivillige Udvandring tog, under Præsident Youngs og hans Brøders Ledelse, sin Begyndelse i den strengeste Vinter i Februar 1846. De gik gjennem Trængsler og Lidelsler, over Is og gjennem Snedriver, samt ofte i en Temperatur af 23 Graders Frost R. De nuværende og kommende Slægter skulle kænde de Mangler, Moje og Besværigheder, gjennem hvilke de Hellige i Kirkens tidligere Dage have maattet gaa. Medens de vare lejrede paa den vestlige

Bred af Missourislodden, sendte de Forenede Staters Regjering en Agent til dem med Fordring at afgive 500 af deres kraftigste Mænd til at hjælpe dem i en Krig mod Mexiko. Disse Mænd blevle stillede til Raadighed, hvilket viser, at den Beskyldning, som var rettet imod de Hellige for Mangel paa undersaatslig Trostab, var ugrundet. Denne Fordring forhindrede i høj Grad det fortrygte Folks Bevægelser, men de valgte en ydmug Underkastelse overfor en Regjering, som de i Sandhed kun styrkte meget ringe undersaatslig Lydighed, idet den havde undladt at yde dem den Beskyttelse af Liv, Frihed og Ejendom, som de med Rette kunde fordre.

Som en Forsgelse af deres Sorg og Elendighed i Lejren, erfarede de, at de Syge og Uførstede, som de maatte lade tilbage i Nauvoo, fordi de vare ude af Stand til at følge Hovedstyrken, vare blevne drevne ud af Staden med Vaabenmagt af den grusomme og umenneskelige Pøbel.

Den 24. Juli 1847 holdt de Helliges Pioneer deres Indtog i Salt Lake Dalen. Flere Selstab er fulgte snart efter og Jordens Opdyrken blev paabegyndt. Indtil Høsten 1848 herskede der betydelig Hungersnød; de maatte leve af smaa Nødder, der vare dette Land ejendommelige, og som de grove op. Nogle spiste ogsaa raa Huder, hvilket viser, i hvilken høj Grad Legemet krever Næring.

Man henvedte sig til General-Regjeringen med Ansøgning om at blive optagen i Unionen som en Stat. En provisorisk Regjering var imidlertid blevne dannet, og en Konstitution udarbejdet. Ansøgningen blev afflaet og en territorial Regjering paatvungen Folket, hvilken Regjering er i Modstrid med Aan- den i en Republik. Guvernøren, som bestilles i Washington, har ved sit Veto

fuldstændigt Herredømme over Folkets Billie, som giver sig tilhjende gjennem deres valgte Repræsentanter til den lovgivende Forsamling. Dommerne, som have civil og kriminel Myndighed, blive ogsaa indsatte af Præsidenten for de Forenede Stater, uden at Folket har den mindste Stemme i Sagen.

Mange af de saaledes valgte Embedsmænd have hersket med Færnhaand, og nogle af dem have været de mest afflylige og fordærvede Exemplarer af Menneskeslægten, ikke alene en Banere for deres Land, men for Menneskene i det Hele taget. Andre have virket med Ere og i Retfærdighed, og have selvfolgeligt været respekterede og agtede. Ved Männer og Løgn lykkedes det de Federal-Embedsmænd af den lavere Slags, der tjente som Haandlangere for saadanne Mænd, som ved Krigs-Licitation stræbte efter at vinde Rigdomme, at faa udvirket, at en Armé i 1857 blev sendt til Utah. Det hed sig, at Hensigten med dette Felstog var at bringe de Hellige, som bestyldtes for at være oprørste, til Underkastelse, eller ogsaa udrydde dem. Præsident Buchanan, de Forenede Staters højeste Myndighed, udviste her en Klogslab og Skarpsindighed, omtrænt ligesom Drengen, der stængede Stald-døren, dahestene vare stjaalne. Efter at denne, som det saa ud til, krigerste Expedition var udrustet og assendt, med en Bagatel-Udgift af adskillige Millioner Dollars, blev en Kommission nedsat og assendt, som skulle undersøge de Bestyldninger, som vare rejste mod „Mormonerne“. Man fandt disse Bestyldninger eller Anklager uden nogensomhelst Grund, hvilken Opdagelse slog Bunden ud paa hele Felstoget. Da Kommissionen havde indberettet Resultatet af deres Undersøgelse, udstædte den ødelmodige Hr. Buchanan et Amnesti, som tilgav „Mor-

monerne“ alle de Forbrydelser, de aldrig havde begaet — et Stykke Arbejde, som Hans Excellence havde den Uergrelse at se, blive modtaget med Smil overalt. I dette Tilfælde, saavel som i enhver anden Frelse og Udsfrielse, anerkendte de Hellige en retfærdig Guds Haand.

Den 12. Juli 1843 modtog Profeten Joseph en Åabenbaring angaaende Ægtefæb, der forklarede den evige Beslæffenhed af denne hellige Ordinance og dens Forpligtelser, naar Ceremonien modtager Stadsfæstelse og Besegling af Guds bemyndigede Præstedømme paa Jordens. Den tilhjedegav ogsaa Loven, under hvilken en Mand ved stræng Jagttagelse af denne, er retfærdiggjort i at indgaa en hellig Vagt med flere end én Hustru. Denne Lære blev først offentlig prædiket og erklæret som en af Kirkens Læresætninger i 1852. I 1862 gif en Lov igjennem i de Forenede Staters Kongres, som gjorde Ægtefæb med mere end én Hustru til en strafbar Forbrydelse. Nagtet denne Lov i en vis Forstand ikke har funnet sættes i Kraft, burde den alligevel have været erklæret for ugyldig, idet den strider mod Konstitutionen ved, at den fuldkaster det Folks garanterede Rettigheder, mod hvem den er rettet. Desuagtet satte Højesteretten dog denne ukonstitutionelle Forordning i Kraft den 6. Januar 1879, sytten Aar efter dens Udstædelse. Dette var i Retssagen mod George Reynolds, hvilken Sag frivilligt var indgivet til Rettens Behandling som en Prøvesag. Kongressen fastholdt sin Ret til at ikræftsette nysænkte Lov, og Broder Reynolds sidder nu i Fængsel som Følge af denne uretfærdige og antirepublikanske Forordning.

Blandt de opmuntrende Træk, som er forbundet med den patriarkalske Ægtefæbsordens hellige og guddommelige Institution, er værd at bemærke den Iver,

hvormed den er blevet forsvarer af Søstrene, naarsomhelst denne Del af de Helliges Tro har været angrebet. Det vaastud, disse fremkomme med, som bilige en Krafttræden af Love mod denne Lære, at den ikke er en Del af deres Religion, er højst urimeligt. Dersom Nogen Anden end den Troende selv, skulde være Dommer og bestemme Reglerne for hans religiøse Tro og Udgørelse, vilde selv Samvittigheds-Frihed ikke engang have en theoretist og langt mindre virkelig Tilværelse.

Et Korstog mod de Helliges Vegte-stabs-Institution bragte Damerne til Fronden, da de den 16. November 1878, afholdt en overordentlig stor Forsamling i Salt Lake Theater, hvilken kolossale Bygning var aldeles oversyldt af det smukke Kjøn, som med Kraft og Bel-talenhed protesterede mod Indblanding i deres Religion, der var dem dyrebar ved de helligste Forpligtelser og Baand. Denne Demonstration blev efterfulgt af andre i de større Byer i Utah og omliggende Territorier, som beboes af de Hellige, indtil Søstrenes Røst smelte sammen i en Deputation til Præsidenten om Beskyttelse for den Samvittigheds-Frihed, som er enhver rettanlende Mand og Kvinde kører og dyrebar.

Den nu afdøde James B. McKeans var en af de grusomste og ubarmhjertigste Federal-Embedsmænd, som nogen-sinde har vancoret Dommersædet. Paa Grund af sit fanatiske Had mod de Hellige, var han kjend under Navn af „Missions-Juristen“. Han viste sig at være saaledes syldt med falsk Vergjerrighed, at han troede, at det var Forsynets Villie, at han skulde bruge Rettens Maskineri for at ødelægge „Mormonismens“ hele System. For at sætte dette religiøse Korstog igjen-nem, tilsidesatte han den Lov, som Kongressen havde vedtaget mod Polygami,

da den ikke rigtigt svarede til hans egne Hensigter, og fulgte og paadømte Retssager af nævnte Bestaffenhed ved territoriale Love, som aldeles ikke vedkom den Sag. Han gjorde juridiske Lustspring uden Lige, tilsidesatte Love, for-villede og forfalskede andre; Alt efter-som det bedst passede efter hans egne Planer.

Kirkens Ledere søgte han ogsaa at faa tilintetgjorte. Præsidenterne Young og Wells lod han arrestere under op-digtede Beskyldninger; falske Bidner blev lejede og Juryer sammensatte paa ulov-lig Maade for at faa dem erklærede skyldige. Skyerne syntes at trække sig truende sammen over de Hellige; men den mørkeste Time er just før Dagbrækning. En borgerlig Sag var i Mellemtidten bleven inddragt for de Forenede Staters Højesteret, og den Kjendelse, som herpaa blev given, erklærede McKeans ulov-ligt sammensatte Jury for ugyldig, og Brødrene blev satte i Frihed. Der var stor Glæde i Israel den Dag, og Tusin-der af taknemmelige Hjørter erkjendte den Allerstøjestes Haand i denne for-underlige Besvarelse.

Man kan danne sig et Begreb om, hvor fanatisk denne Dommers juridiske Øphebane har været, ved at iagttag med hvilken Frækhed og Uforstammethed han bekendtgjorte sit Korstog. I en af de Retssager, som denne uretfærdige Dommer havde fabrikeret mod Præsident Young sagde han: „Den her foreliggende Sag er ikke „De Forenede Staters Folk osv. kontra: Brigham Young“ men det andet og rigtigere Navn er „Folket osv. kontra: Polygamist Prestevælde.“

Det var under Mc Keans Embeds-tid, at den nyere Kristendoms afgjærlige Institution, kjend under Navn af Sam-fundsøndet, blev tilladt at rejse sit af-gjærlige Hoved i Salt Lake City. For

han kom der, vare de Hellige, der udgjorde den overvældende Majoritet af Folket, ifstand til at forhindre, at dette fortærende Onde fæstede Rod i deres Midte. Saa sterk var den offentlige Mening mod denne raadne Institution, at naar som højest Forsøg har været gjort af umoralske Subjekter at indføre den Slags Huler, og Netten, hvori Federal-Embedsmænd havde Førscædet, undlod at gjøre deres Pligt at sætte Lovene i Kraft for deres Undertrykkelse, har Folket hævded deres Værdighed ved selv at sørge derfor.

Med en Tilvært af ikke-mormonist Befolning tiltog ogsaa Efterspørgslen af disse Kilder til Ødelæggelse. Naar de lokale Embedsmænd under Mc Keans Regimenter arresterede Personer, som havde drevet en saadan Trafik, frikjendte Federal-Domstolene dem; saamange som tretten Personer blev paa én Gang løsladte. I disse Lovløsheder, som foregik i Mc Keans egen Jurisdiktions, holdt bemeldte Embedsmænd sig selv ganske i Baggrundsen, idet han foretrak at overlade den Slags delikate Spørgsmaal, som stred mod Kjædsched og Moralitet, til en Kollega, en foragtelig Usling ved Navn C. M. Hawley, som egentlig tilhørte et andet Distrikt.

Den offentlige Mening — vi mene „Mormonerne“ Mening — der overalt var blevet opbragt over den Pleje og Omhu der blev udvist et Onde, som var højest farligt for den moralske Renhed, der er et Særkjende for de Hellige, fordrede, at de lokale Myndigheder som vare „Mormoner“ — skulle tage mere kraftige og afgjrende Skridt mod det.

Et Dekret blev selvspølgeligt udstedt af en Fredsdommer, som ophævede visse Prostitutionshuse. Dekretet blev benyttet af „Mormon“ Embedsmændene, som ødelagte alt det Bohave og Ejendele, som fandtes i de Huse, der benyttedes til umoralsk Brug. Mod den Øvrighed, som havde udstedt Dekretet, og de Embedsmænd, som havde efterkommet det, blev der iværksat en Netsforsølgelse af Federal-Embedsmændene og andre, ikke-„mormoniske“ Samfundsförbedrere, som beskyldte for at have krænket deres Indlings-Institutioner. Kjædsched blev haaledes, ved Regeringens Embedsmænds og deres Medhjælperes hjælpe Omhu, opforet og opmuntret. Den samme Fremgangsmaade blev anvendt ved Indsørelsen af berusende Drikke, for hvilke de Hellige have Afsky. Alle de Under af denne Art, som findes i Salt Lake City, kunne vi saa godt som udelukkende tilskrive den Opmuntring og Beskyttelse som er blevet dem tildelt fra ikke-„mormoniske“ officielle og ikke-officielle Kilder.

James B. Mc Keans Embeds-Karriere i Utah begyndte i Juli 1870 og sluttede i Marts 1875, da han blev frataget sit Embede af Præsident Grant, fordi han uden Aarsag havde lastet Præsident Young i Fængsel, hvilken Fængsling blev fremført som et Eksempel paa „Fanatismen paa Dommersædet“. Hans jordiske Løbebane sluttede den 5te Januar 1879, en Dag før Højesterettens Kjendelse blev udstedt, der satte Loven af 1862 i Kraft. Han døde, berøvet Anseelse, Magt og Stilling.

(Forstået Side 233.)

Skandinaviens Stjerne.

Den 1. Maj.

Jubilæet.

Sidstleden 6. April var det den halvtredssindstyvende Aarsdag for Organisationen af Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige. Af denne Aarsag er en større Del af dette Nummer af „Skandinaviens Stjerne“ optaget af en historisk Oversigt over nogle af de vigtigste Begivenheder og Omvejlinger, som denne Kirke har været underkastet i det første halve Aarhundrede af dens Tilværelse i denne sidste Udbeling. Af denne Artikel vil man være ifstand til at danne sig et Begreb om den Fremgang, dette Værk har gjort siden dets Begyndelse.

Det er til stor Nytte at optegne Fortidens Hændelser og Omstændigheder. De mærkværdige Begivenheder, som staa i Forbindelse med Guds Riges Optkomst og Fremstrid i denne Tidsalder, ville kommende Slægter dvæle ved med Interesse og Beundring, og Navnene paa disse ødle Mænd og Kvinder som, omringede af Prøver og Besværigheder, have hjæmpt forrest i Rækken af Sandhedens Forvarere, ville stedse blive hædrede og ærede.

Bed en Lejlighed som denne, dvæler Tanken ille alene ved det Forbigangne, men den flyver ogsaa ind i Fremtiden. Det indre Øje søger naturligt at gribe Fremtidens Sandsynligheder og Virkeligheder, for at de endnu ille strevne Bladet af den kommende Verdens Historie i det Mindste tildels kunne blive forstaaede. Men saa vid er den Mark for Betragtning over de Begivenheder og Hæmpemæssige Omvæltninger, som de kommende halvtredsindstyve Aar har i sit Skjød, at Tanken uwilkaarlig gyser tilbage for deres Storhed. Bed at undersøge den Del af Fremtidens Historie, som Gud i sin Maade har aabenbaret gjennem sine Profeter, tunne vi imidlertid ved den Hellig-Aands Bistand tildels fatte nogle af de vigtigste Tildragelser, som ligge nærmest i Fremtiden. Pladsen vil imidlertid ikke denne Gang tillade os at dvæle længe herved.

Israels erindrer bestandig, at Herren lever, som udfriede deres Fædre fra Egyptens Trældom. Saaledes vide ogsaa de Hellige, at den samme Gud er iferd med at indsamle de Trofaste fra alle Nationer i denne, den største af alle Udbelinger.

Laab Guds Folk opsende deres Bønner og Taksigelser til Jehovah, med Hjærtet opfyldt af Kjærlighed for hverandre. Uden dette, ere de ikke antagelige for den Allerhjæeste. En saadan Kjærlighed kan bringes tilveje ved, at Enhver elster sin Næste som sig selv. Enhver Art af Modståelse for hverandre skalde handlyses, saa at Fred og Enhedske kan herske Overalt, og enhver Hellig med Glæde kan stemme sine Jubelsange til Gud og Lammet.

Beskiffelse.

Ældste Andrew Jensen bestilles til at være Medhjælper paa Kontoret i København.
 N. WilhelmSEN,
 Præsident over den skandinaviske Mission.

En fortællt Oversigt over Kirkens Historie (fortsat fra S. 231).

Under de sidste otte eller ti Aar har Kongressen næsten uafbrudt bespræktet sig for at gjennemføre sjærpende Love, for at berøve de Hellige deres Friheder og Retigheder. Ved vor himmelfste Faders Besignelse har vor værdige Repræsentant i Washington, Ældste George D. Cannon, saavidt havt stort Held med sig i at forebygge saadanne uretfærdige Forholdsreglers Gjennemførelse, eller i det Mindste indstrænket dem saaledes, at de ere forholdsvis usadelige i Modsetning til, om de vare blevne til Lov.

Hele Bind kunde strives om alle de Prævelser, Omstiftelser, Uddrivelsler, Undertrykkelser, Trængsler og Forsølgelser, som Kristi Kirke har været underkastet i denne Uddeling; vi maa desfor, i denne sorte Artikel, indstrænke os til at berge nogle af de vigtigste Begivenheder. Vi kunde tale om de Banskeligheder, de have havt at kjæmpe med i deres nuværende smukke Opholdssted, i de forhen golde, men nu smilende og frugtbare Dale i det nordvestlige Amerika. Om hvorledes deres Afgrøde i det forløbne Aar er blevne ødelagt af Græshopper og Crickets; men dog have de arbejdet ivrigt videre, glade og med Fortrøstning til Himmelens Gud, som, sjældt han har anset det for Visdom at prøve og liture dem, dog aldrig har svigted dem i Nødens Time.

Omgivne af naturlige Banskeligheder og Hindringer og ofte hjemmøgt af Sygdomme og Sorg, have de dog altid været rede, naar Pligten har kaldt.

Efterat Evangeliet med guddommelig Myndighed, Tro, Omwendelse, Daab til Syndernes Forladelse, Haandspaulægelse for Modtagelsen af den Helligtand, og Indsamlingen fra de fire Verdenshjørner af Guds Udvælgte, var blevet aabenbaret, blev dette Sibstede-Dages Budskab bragt ud til Nationerne.

For at opfylde denne Pligt har Kirken ved sit hemydigede Præstebomme udssendt Hundreder, ja vi kunne sige Tusinder af Sendebud, der bære glade Tidender til Folket. Deres Fædter have været dejlige paa Bjærgene, thi deres Veje ere Fredens og Frelsens Veje.

Disse Livsherolder have udbasuneret Evangeliet og vendt tilbage til deres Bjerghem med en talrig Mængde Neg Frugterne af deres Arbejder have vist sig i de Hundreder af Skibe, som have sejlet over det store Ocean fra Øst til Vest, medførende kostelige Ladninger af Sjæle, som have antaget det gamle Evangeliums sande Tro. Det er ogsaa værd at bemærke, at ikke et eneste af disse Skibe er forulykket, medens de have været ifærd med at udføre denne vigtige Mission, thi de have været beskyttede af Jehovahs udsprakte Arm.

Før den store Pacificbane over det amerikanske Fastland endnu var kommen, maatte de Hellige, med deres Væsyn vendte mod Slippebjergenes Fæstning, mest tilfods vandre over de store og næsten sporsøse Sletter, over Bjerger, Floder og Dale; deres Rejssegods, tillige med de Svagere iblandt dem blevne trans-

porterede paa Vogn, trukne af Øxer. De Hellige i Utah, betagte af en dyb Medfølelse for Pilgrimmiene paa den misommelige Vej, og med en Hjertes- storhed og Højmodighed, som søger sin Lige, assendte i Aaret 1866, 500 Vogne med tilstrækkelige Trældyr og Mandskab ned til Missourifloden for at trans- portere dem herfra til Salt Lake City, en Rejsning paa elleve hundrede en- gelske Mile.

I Kirkens tidlige Aar blev Den vedvarende Emigrations Fond oprettet, ved hvis Hjælp mange fattige Hellige, som i disse gamle Lande kæmpede med den yderste Armod, ere blevne satte i stand til at samle dem til Indsamlings- stedet, hvor de nu befinde sig i forholds- vis Velstand. Mange ere de Bestræ- belse, som have været gjorte for at standse dette storartede og herlige Værks Fremsgang, men til ingen Nutte: Gud og en Haandfuld Hellige have været i stand til at modstaa ethvert Angreb. Den sidste men derfor ikke mindre betydelige af disse fortvivlede Anstrengelser blev gjort for ikke længere siden end August 1879 af de Forenede Staters Kabinet. Et af Administrationens Medlemmer, Sekretær Evans, udstedte et Cirkulære til Regjeringens Repræsentanter uden- lands, hvilket havde til Hensigt at pa- kalde Englands, Tysklands, Danmarks, Sverrigs og Norges Hjælp for at fore- bygge eller forhindre „Mormon“-Emi- granter at forlade disse Lande for at gaa til Utah. Istedet for at dette af- skyelige Dokument havde den forsoniske Virkning, skabte det kun Batterlighed og maaeste Foragt fra en stor Del indflyd- lessrige Mænd over dets Forsatters Hoved.

Der er en Gren af Værlet, som til- hører denne sidste Uddeling, som vi ikke bør forbigaa upaagtet. I Mormons

Bog (2 Nephi Bog, 30 Kap. af den ny eng. Udgave) er en Forudsigelse af Pro- feten Nephi, som siger, at de tilovers- blevne af Amerikas Fætlands oprindelige Indbyggernes Esterkommere, i Herrens egen belejlige Tid skal komme i Besid- delse af deres Fædres Optegneller, og adlyde det samme Evangelium, som egi- sterede blandt dem. Opsyldelsen af denne Profeti begyndte i Sommeren 1874, da Hundrede af Indianere blevne døbte til forskjellige Tider, indtil flere Tusinde vare komne frem og havde annammet Evangeliets Ordinancer. De vare blevne paavirkede til at gjøre dette Skridt af en højere og uimodstaaelig Indflydelse, som kom fra Gud. Dette er saa for- underligt, at det næsten kan betragtes som et Fænomen.

I indeværende Aar har Evangeliets Dør været aabnet i Gamle Mexiko, hvilket har været gjort under personlig Ledelse af Eldste Moses Thatcher, det yngste Medlem af de Tolv Apostles Kvorum, som blev valgt ved General- Konferencen den 7de April 1879 til at udfylde den Plads, som var blevne ledig ved Eldste Orson Hydes Død, der fandt Sted i Springtown, Sanpete County, Utah, den 28de November 1878. I den aktive Del af Aabningen af den meri- kanske Mission har Eldste Thatcher været assisteret af Eldsterne J. B. Steward og M. G. Trejo. Ved Underretning fra private Kilder erfare vi, at foruden at der er oprettet en Gren i Byen Mexico, ere Udsigterne for, at Evangeliet frem- deles vil sprede sig i Omegnen, meget lyse, og Guds Kraft har været forbau- sende lagt for Dagen blandt Folket. En forholdsvis stor Mængde af Befolkningen er af Israels Blod, Forjættelsens Ørn.

Eftersom Folnets Optænkshed i Kirkens tidlige Dage, maaeste mere i Særdeleshed ved Utahs første Bebyg-

gelse, maatte være henvendt paa det mere fysiske Arbejde, at underlaaft sig eller rettere, drage Fordel af Naturens Elementer og fra disses raa Tilstand erhverve dem et timeligt Ophold, blev Ungdommens Opdragelse og Undervisning mere eller mindre forsømt. Efter som Subsistentsmidler efterhaanden bleve lettere at erholde, vaagnede ogsaa Ønsket om, at Menneskets højere Natur ligeledes blev kultiveret, med uimodstaaelig Styrke. Denne inderlige Længsel efter Sjælsudvikling bragte snart en Mængde Læreanstalter og Højskoler for Dagens Lys, hvilke ogsaa medførte et bestandigt tiltagende Antal af mindre Skoler overalt; ligeledes et Søndagscole-System, som i Virksomhed og Evne til at bringe Besignelse på deres Lige i Verden; gjen-sidige Forbedrings Foreninger for Ungdommen af begge Kjøn, samt Damernes Hjælpe- eller Understøttelsesforeninger. Alle disse Institutioner ere til betydelig Hjælp for det aktive Præstedomme. Og bestandig går Værket fremad og vil tilvoje og forøges, indtil Zion skal skinne som Solen. Maaske det går langsomt, men dets Fremgang er des stadigere og sikkere, og de Trofaste kunne fange et Glint af den herlige Besignning, som straaler dem imøde fra det endelige Maal, som de pågå at næa.

Da de Hellige ankom til Klippebjergenes Dale, fremstillede Landet en Tilstand af den mørkeste Ufrugbarhed. Ved Virksomhedens magiske Haand og under Israels Guds Besignelser, er denne Scene blevet forvandlet til et dejligt Maleri af smilende Frugbarhed. Foruden Salt Lake Citys Skønhed — Gjenstanden for de Fremmedes Beundring, som i Sommermaanederne flokkes dertil i Hundredevis — er der næsten 250 andre Byer og Sættement, som optager en Landstrækning Nord og Syd

af omrent 950 engelsse Mile. Nogle af Byerne ere endnu i deres Barndom, da de nylig ere grundlagte, thi Zions Grænder udviede sig paa alle Sider. For nogle Aar tilbage blev Utah for lille for et saa fremadstræbende Folk som de Hellige; og nu har dens Befolning overskredet Grænderne og flydt ind i Idaho, Nevada, Wyoming, Kolorado, Arizona og Ny Megilo. Deres Antal forøges bestandig; Værket ruller stadig fremad og vil vedblive at rusle, indtil det har udfyldt sin højeste Bestemmelse. Det vil ikke standse før Enden er næaet, og Rigets Magt og Herredømme er udstrakt over hele Jorden.

Et Tempel er fuldsørt i St. George og i Brug for hellige Øjemed. Et andet er under Opsærelse i Salt Lake City; et tredie, hurtigt fremadskridende, i Logan, og endnu et fjerde under Arbejde i Manti. Saaledes lægge de Hellige for Dagen deres Omsorg for deres Fædres Værfærd, der ere gaaede forud, ved at danne Steder, hvori de kunne forvalte for dem „at de kunne blive dømte i Lighed med Mennesker i Kjødet, men leve for Gud i Aanden“.

I mange Aar antog Verden, som er uvivende om dette Værks sande Natur og Aand, at dette vilde falde sammen ved Præsident Brigham Youngs Bortgang, som i over tredive Aar var den ledende Aand blandt dets jordiske Repræsentanter. Maaske Ønsket var Fader til Tanken. Præsident Young var i Sandhed en stor Mand. Opholdt ved den Almægtiges Magt og Besignelse og understøttet af et stort og ham hengivent Samfunds Indsydelse, viste han sig at være en af de mægtigste Ledere og Organisatorer, som nogensinde har optrædt blandt Menneskene. Guds Værk var ikke Joseph Smiths Ejendom, og derfor blev det tilbage, efter at han

havde forladt denne Sphære for at fortætte sin ædle Mission i en anden Sphære; ligesaa var Værket ejheller Brigham Youngs Ejendom. Det er Guds Værk, og det er ham, der opholder det.

Præsident Young gik bort fra dette Liv den 29de August 1877. En stor Land gik for at hvile en Stund. Guds Værk blev tilbage. Andre blev legeledes tilbage, som ere fylde med dyb Nidhjærhed for Sandheden. Kirkens Afsører blevle, ligesom ved Josephs Død, lagte over paa de Tolvs Apostlers Skuldre. De danne Hoved-Myngheden og Kirkens Raad med Præsident John Taylor — en ægte, usorgerdet Fortsæmper for Sandheden, der stod ved Josephs Side i Liv og Død — som deres Hoved. For Hjælillet bestaaer de Tolvs Raad af Følgende: John Taylor, Præsident; Wilford Woodruff, Orson Pratt, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Crastus Snow, Franklin D. Richards, George D. Cannon, Brigham Young, Joseph F. Smith, Albert Carrington og Moses Thatcher.

John W. Young og Daniel H. Wells ere Raadgivere til de Tolvs Kvorum.

Under disse Mænds Ledelse, som ere inspirerede af den Almægtige, frem-

mes Værket hurtigt. Sjæle blive i Udlændet tillagte Fløllen; de Oprigtige blive udsamlede, tidsnøl til at undslippe de kommende Straffedomme over Nationerne; de Hellige nedsatte dem i et yndigt Land, hvor taarnhøje Bjerge hævederes talkede Hoveder mod Himmelten, og rindende Strømme risle ned over Klipperne og flyde derpaa ned over Dalene for at vande Jorderne. Store Skarer af uskyldige Børn fylde Dale og Høje med deres Jubel. Jorden afgiver sin Grøde til de Helliges Ophold, og deres Fjenders Bestræbelser falde magtesløse tilbage ved Guds og hans Ejneres utrættelige Narvaagenhed. Fortrydelsler og Fredsfortryrelser eksisterer og rejsé sig, men naar de blive vejede i Bægtkaalen, ere de ubetydelige i Sammenligning med de timelige saavel som aandelige Besignelser, som de Hellige have nydt i det forløbne første halve Aarhundrede af Kristi Kirkes Tilværelse paa Jorden i denne Sidste-Dages Udeling. De Hellige kunne inderligt takke Gud for de udviste Tilstjendegivelser af hans Godhed mod sit Folk, og tillidsfuldt se op til Ham med Fortrofning til, at Han bestandig vil udgyde sin Barmhjertighed over dem i den kommende Fremtid. (Mill. Star.)

Korrespondancer.

Ogden den 15. Februar 1880.

Præsident N. Wilhelmsen.

Kjære Broder og Ven!

Da jeg idag har lidt Frihed vil jeg benytte Lejligheden og opfylde en Pligt, som jeg længe har følt, paahøilede mig, men som Omstændighederne har hindret mig i at udføre, nemlig at tilskrive Dig,

min trofaste Ven og Medarbejder i dette store Værk. — Det vil nu snart blive tredive Aar siden jeg, som en Dreng, forenede mig med den dengang nye Lære — „Mormonismen“. — Med hvilke barnlige Følelser og Begreber jeg da indgik i Daaben og hørte Tale om Zion og Guds Rige! Jeg synes endnu at kunne gjenkalde i Grindringen de mange, den-

gang høre Brødre og Søstre som jeg nu ikke længer finder iblandt os. Mange ere hensovede og fortsætte deres Virksomhed bag Sløret. Flere ere blevne trætte eller hilbede i Verdens Tillokkelser og ere tabte, hvad deres eget Vel angaar, og ansvarlige for det endnu større Arbejde, som Anderne hinsides Sløret ventede, de skulle udføre. — Hvilket Møde, naar Fædre og Slægtninge, hensovede uden Evangeliets Lys, haabende at deres nulevende Slægtninge vilde udføre i Herrrens Hus, hvad de ikke kunde udføre selv i Kjødet, omfider møde en frasalden Eldste, deres Søn eller Slekgning, uden hverken at have sikkert sin egen Frælse eller udrettet Noget for dem. — Skrækkelige Skuffelse! — Men hvor glædeligt vil ikke Mødet blive, naar en trofast Eldste indtræder i den ventende Familie-Kreds bag Sløret, i Besiddelse af det hellige Præstedømme og med et hederligt Navn. Tilvisse er det største af alle Tab: Tabet af Ere, den Ere og Døphøjelse, som varer for Stedse, den Glæde, som alene nydes i de Edles Selstab, baade her og hisset. Dersom ikke Evangeliet, som Verden kalder „Mormonisme“, havde andre Guder end dem, vi erholde i dette Liv, vilde dette dog være nok til at faa mig til at efterleve dets Forstrifter, med det Lys jeg nu besidder, hvormeget mere da ikke for de langt større, evige Goder, som de Trofaste have Øgste om, naar De skulle arve alle ønskværdige Ting, af oplyste og hellige Væsner.

Trofasthed er derfor tilvisse ingen Opoefrelse, det er kun Mangel paa bedre Dømmekraft, som bringer visse Folk til at tænke, at det er en Opoefrelse at forsage Verdens stadelige Nydelsser.

„Hvor godt det er, naar Brødre bo sammen“, hvor godt at være agtet og elset af gode Mennesker, Engle og Gud.

Vort Arbejde er stort, vor Tid her er kort, men af stor Betydning.

Alt gaar godt for mig i min besynderlige Mission. — Unge og Gamle synes lige interesserede i det store Mormon Panorama, og fylde Skoler- og Forsamlingshuse med opmærksomme Tilstuere, medens Aviserne omtale os med saa megen Ros, at vi næsten føle, det er formeget. Det er tilvisse et længe følt Savn, som nu tildels er afhjulpen, og Herren være takket, at jeg er blevnen tagen i Brug igjen, sjældt det undertiden gaar vel haardt for mit Bryst at tale to Timer ad Gangen næsten hver Søgne-aften. — Vi have nu været i næsten alle Settlementerne i Cache Valley og mange Steder paa Vejen hertil, men vi kommer ikke til Bear Lake denne Gang, paa Grund af Vinteren, men om Gud vil, tænke vi at komme der næste Etteraa i god Tid. Det er baade en behagelig og lønnende Forretning. Vi omgaæs hele Tiden med de bedste Mænd i Zion og faa at see mange gamle Venner, som vi ellers ikke vilde faa at see i dette store Territorium. — Hvor forskjellig er ikke Zion fra, hvad vi tænkte det var for 25—30 Aar siden. Vi have nu rejst fem Maaneders næsten i lige Linie fra Syd til Nord blandt de Sidste-Dages Hellige, og ikke været i en fjerde Del af de Helliges Settlementer endnu.

Jeg skriver dette i Broder Flygares hyggelige Hjem; vort Bekjendtskab, der hurtigt er blevnen til Venstab, er ikke gammelt, men ikke desmindre interessant og, som jeg tror, af en varig Bestaffen-hed. Han sender Dig og Brødrerne sin hjerteligste Hilsen.

Maa Herren bevare Dig og dine Medarbejdere, ønsker din Broder i den ny og evige Bagt,

C. C. A. Christensen.

Sorp den 18. Marts 1880.

Præsident N. Wilhelmsen.

Rijere Broder! Jeg vil benytte denne Lejlighed til at strive Dem nogle Linier til og først lade Dem vide, at jeg og Broder Sørensen ere røske og har det godt i Herren. Vor Altraa er bestandig at fremme Guds Værk her i disse Lande, hvor vi for Tiden ere kaldte til at arbejde. Vor Lid har bestandig været op>taget med at virke for Evangeliet Fremme, og Herren har velsignet os i vores Bestræbeler indtil denne Dag. Vi have næsten ganste omorganiseret Grenen og foretaget mange Forandringer, der synes at have haft til Følge, at endel af de Hellige, som tilsyneladende varer faldne isærn, ere opvagnede til nyt Liv og føle nu varmt for Sandheden, og bestræbe sig for at vise deres Tro i deres Gjerninger. Siden min Ankomst her til Grenen ere Syv blevne døbte, og vi have afholdt 82 Foraxlinger hos Fremmede, i hvilke et kraftigt Bidnessbyrd i Almindelighed har været aflagt; vi have ogsaa folgt Skrifter og Bøger til Fremmede for over 100 Kroner. Den 29. Februar organiserede vi en kvindelig

Hjælpeforening her i Grenen, ved hvilken Lejlighed en Fattigfond ogsaa blev oprettet, til Fordel for vores værdige og trængende Søbstende. Vore unge Missionærer ere alle gode Mænd, der arbejde med Ridkjæhed og Flid for Evangeliets Forkyndelse. Ligeledes ere Brødrene, der udgjør det lokale Præstebomme, gode og trofaste Mænd, saa vi ere Alle i fuld Virksomhed. En stor Del Sygdom har hersket her paa Egnen i Vinter; men Herren har staanet de Hellige, og de af disse, som vare syge, ere blevne helbredede formedest deres Tro paa Herren og Salvesen, medens de, som ere af Verden, have givet deres sidste Øre til Doktoren og alligevel bukket under for Sygdommen.

Til Slutning vil jeg bede Himmelens Gud at velsigne Dem i alle Deres Foretagender, og maatte vi gjennem Dem blive velsignede og høste mange Raad og Lærdomme. Brødrene her, tilligemed de Hellige, forene sig med mig i en hjærlig Hilsen til Dem selv og alle Brødrene i Nr. 14.

Deres ringe Broder og Medarbejder
i Kristo,
H. F. F. Thorup.

Et godt Bius. En Præst, som prædikede om Bagtalelse og Sladder, sagde: „Naar Kristne nedværdige sig saa dybt, at de ville stade Andre ved Løgn og urigtige Fremstillinger, skulle de erindre, at da Djævelen twistede med Erleengelen om Mose Legeme, vilde Herren ikke tillade Erleengelen at fremføre nogen Bespottelse mod Djævelen. Og iførend Folk kunne bewise, at deres Modpart er værre end Djævelen, og at de selv ere bedre end Erleengelen, fordrer Bibelen, at de skulle holde deres Mund og passe deres egne Sager.“

Dersom Menneskene vilde gjøre sig halv saamegen Umage for at være, hvad de burde være, som de gjøre sig for at synes at være, hvad de ikke ere, vilde de være langt bedre end de ere.

Om Kristi Komme.

I et Forretnings-Møde, afholdt i Nauvoo, Illinois, U. S. A., gjorde Profeten Joseph Smith nogle Bemærkninger angaaende Kristi Komme, af hvilke følgende engang blev offentliggjort i «Times and Seasons». Det har for nylig været offentliggjort i «Millennial Star», fra hvilket det nu er taget:

„Dersom jeg skulle profeterere, vilde jeg sige, at Enden vil ikke komme i 1844/45, 46 eller om 40 Åar. Det er de blandt den nu opvogende Slægt, der ikke skulle smage Døden før Kristus kommer.

Jeg bad engang inderligt om Rundslab om denne Gjenstand, og en Øyst sagde til mig: „Min Søn, dersom Du lever indtil Du er 85 Åar gammel skal Du se Menneskenes Søns Ansigt.“ Jeg profeterer i Herren vor Guds Navn, og lad det blive nedstrevet: Menneskenes Søn vil ikke komme i Himmelens Skyer før jeg er 85 Åar gammel. Læs det 6. og 7. Vers af det 14. Kapitel af Johannes Abenbaring: „Og jeg saa en anden Engel flyve midt igennem Himmelnen, som havde et evigt Evangelium at forkynde dem, som bo paa Jordens, og alle Slægter og Stammer og Tunge-maal og Folk; som sagde med høj Øyst: Frygter Gud og giver ham Ere, thi hans Doms Time er kommen.“ Ligeledes Hoseas 6. Kapitel — „Han skal gjøre os levende efter 2 Dage“ osv. —

2.520 Åar, hvilket bringer Tiden op til 1890. Menneskenes Søns Komme vil aldrig eller kan aldrig finde Sted, før de af Profeterne omtalte Straffedomme ere udgydte, hvilke Straffedomme allerede ere begyndte. Paulus siger: „I ere Lysets Børn og ikke Mørlets, at den Dag skalde overraske Eder som en Tyr om Natten.“

Det er ikke den Almægtiges Hensigt at komme til Jorden og tilintetgjøre den eller støde den til Pulver, men han vil aabenbare det til sine Ejendomme, Profeterne.

Juda maa maa vende tilbage, Jerusalem og Templet gjenopbygges og Vand fremvælde fra Templets Grundvold; ligeledes maa Vandet i det døde Hav blive gjenopfrisket. Der vil blive Krigs- og Rygter om Krigs-, Tegn paa Himmelen overtil og paa Jorden nedentil; Solen vil blive forvandlet til Mørke og Maanen til Blod; Jordstjælv vil indtræffe paa forskellige Steder og Havet hæve sig over sine Bredder; derefter vil det store Menneskenes Søns Tegn vise sig paa Himmelen; men hvad vil Verden sige? Den vil sige, at det er en Planet, en Komet, osv. Men Menneskenes Søn vil komme ligesom Menneskenes Søns Tegn, hvilket vil være ligesom Morgenlyset frembryder fra Østen.“

Konferencemødet i Kjøbenhavn,

tager sin Begyndelse, Lørdagen den 8. Mai, Aften Kl. 8, i Forsamlingslokalet St. Regnegade Nr. 26, og fortsættes næste Dag fra Kl. 10—12 Fmndg., 2—4 Emndg. og 6—8 Aften i Forsamlingsbygningen Rømersgade Nr. 22, 1ste Bøgsal.

Jubilæumssang.

Rom, Hellige, synger en Jubelsang,
Lad højt mod himlen den stige,
Og blændes med Engles Harpeklang
Og Jubel i Himmelens Rige.

Kor:

Lovpriser vor Gud, som i Himmelens bor,
Halleluja! synger hver Hellig paa Jord.

Hentunden er nu halvhundrede Aar
Fra Tiden, da Gud i sin Raade
Lod fremspire Livets og Frelsens Vaar,
Og løste Aarhundreders Gaade.

Den Røst, som Profeterne vidned' om
At skulle „mumle fra Støvet“,
Nu højt udhordner Babels Dom,
Og Muldet sin Skat er børvet.

Som Solstraalen bryder den mørke Nat,
Saa lyser Profeternes Bøger;
Den faldne Verden Gud gav en Skat,
Som Kundskab om Frelse forsøger.

Den unge Joseph, en ulærd Mand,
Men dog en Profet og en Seer,
Som valgtes at gjengive Frelsens Plan,
J Kjødet er nu ikke mer'.

Men skjøndt han bærer en Martyrs Navn
Stal Kirken, oprettet af Herren,
Dog lande i Evighedernes Havn,
Og nedstyrte Djævlehæren.

Ham fulgte Kjæmper med Mod og Magt
Som Livet for Sandheden voved';
Kun Zions Velserd var deres Agt,
Og Hævd for Guds hellige Love.

Skjøndt Brigham gik bort til de Tro-
fastes Hjem,
De Tolv staar som Sandhedens Vidner;
Med Taylor i Spidsen, de mandigt gaa
frem,
Og Gud dem med Visdom velsigner.

Forsølgelsens Bølger, lad dem kun slaa
Og prøve Guds Zions Fasthed;
Al Helvedes Modstand det kan modstaa:
Dets Grundvold er Evig Sandhed.

Lad dersor istemme vor Jubelsang:
Halleluja! Gud i det Høje!
Og lad der gjenlyde fra Land til Land:
Lov, Pris være Gud i det Høje!
(Frit oversat fra Engelsk af C-O.)

Indhold.

Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Helliges Jubelaar	225.	Korrespondancer	236.
Nediktionsbemærkninger:		Om Kristi Komme	239.
Jubilæet	232.	Konferencemødet i Kjøbenhavn	239.
Bestilkelse	233.	Jubilæumssang	240.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af N. Wilhelm sen.
Lorenzensgade 14, 1ste Sal.
Trykt hos F. E. Bording.